

Gran lliçó d'arquitectura a Olot

Souto de Moura, premi Pritzker, explica les novetats de l'arquitectura naturalista

L'arquitecte portuguès, al costat de Ramon Folch i voltat dels alumnes del Workshop.

Uns 300 alumnes d'arquitectura i arquitectes vinguts dels indrets més insòlits del món van escoltar com l'arquitecte portuguès referent mundial de l'arquitectura naturalista explicava diferents solucions per a la construcció de grans edificis fins a cases senzilles. L'element comú dels edificis exposats va ser la integració en el context. Va mostrar la complexitat de fer un tot amb una

mntanya, un pont, un hotel, deu torres elèctriques, els fils i fins i tot el cel.

XAVIER VALERI OLOT

Eduardo Souto de Moura (premi Pritzker 2011) va omplir ahir al vespre l'auditori de can Barberí a Olot. La intervenció estrella del Workshop 2016 de RCR Arquitectes va atraure professionals d'arreu del país. Interessats per la rigorositat i la precisió de formes del premi Pritzker 2011, els presents a l'acte van poder escoltar de la veu de Souto de Moura l'aplicació pràctica de l'arquitectura naturalista al món.

Va plantejar exemples de teatres, pavellons, hotels, gratacels, centrals formigoneres... Va donar exemples de com aprofitar les ruïnes i convertir-les en edificis moderns adequats al context, de com conservar la façana art déco d'un petit teatre per tot seguit multiplicar per tres l'espai i convertir-lo en un immens edifici de representacions. «Vaig posar tot el volum a la part de darrere», va assenyalar als sorpresos alumnes del workshop de l'estiu 2016 de RCR arquitectes.

Eduardo Souto de Moura va mostrar l'edificació d'un hotel a Marsella. Quan el va tenir plantejat, entre els bombers i els propietaris li van fer canviar les formes curvilínies de les finestres, li van fer canviar alçades. «Quan no hi ha interès per l'arquitectura -va considerar- és com quan algú contracta un músic i li diu que no li agrada la música».

Va mostrar una immensa central de fer formigó situada entre un gran pont i una muntanya. La solució de Souto de Moura va ser inserir l'edifici dins de la muntanya. Per fer-ho, va haver de dibuixar la muntanya com era abans de la primera intervenció. Va explicar el procés de deconstrucció com una teoria nova amb molt de futur. El mateix que tenen els plantejaments ecològics d'integració de la natura amb els edificis. Abans d'arribar a la gran central formigonera de 1.200 operaris, Souto de Moura havia explicat la manera de

convertir un piano portuguès en un instrument adaptat a un ésser humà. És a dir, com conjugar la necessitat del músic d'integrar-se en un sol element amb el piano, el qual -al final- és l'element d'on sorgeix la seva creació. Soto de Moura li va canviar les formes, va conservar els elements imprescindibles i el va adequar al màxim a les necessitats humanes de simbiosi amb els estris.

Eduardo Souto de Moura va ser presentat per l'ecòleg Ramon Folch. Va definir la rigorositat i la precisió de les formes i la sensibilitat envers el context del ponent, del qual va destacar el bon ús dels materials.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/08/09/gran-llico-darquitectura-olot/798129.html?utm_source=rss